

THE DELEGATION OF POWER FOR RESOLVING THE APPEALS AGAINST FISCAL ADMINISTRATIVE ACTS

Octavia-Maria CILIBIU
PhD, University Lecturer,
University “Constantin Brâncuși” of Târgu-Jiu
Faculty of Judicial Sciences

Rodica PEPTAN
PhD, University Lecturer,
University “Constantin Brâncuși” of Târgu-Jiu
Faculty of Judicial Sciences

Abstract: The competence an administrative authority established by law, therefore it can not be transferred to another public authority but also by law. According to the new Code of Fiscal Procedure, competence to settle the the appeals against administrative fiscal acts may delegate another settlement body, as determined by order of the National Agency for Fiscal Administration.

Key-words: fiscal appeals, fiscal bodies, competence, competence delegation

Una condițiile de valabilitate ale actului administrativ-fiscal este ca acesta să fie emis de organul competent și în limitele competenței sale[1].

Noul Cod de procedură fiscală, adoptat prin Legea nr. 207/2015[2], abordează problema competenței organelor fiscale din perspectiva unei competențe generale, teritoriale și a conflictelor de competență ce pot apărea. În ceea ce privește competența de soluționare a contestațiilor fiscale, noul Cod de procedură fiscală, vine cu unele noutăți față de vechea reglementare(O. G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în prezent abrogată).

Competența de soluționare a contestațiilor fiscale este dată de quantumul total al sumelor contestate, reprezentând impozite, taxe, contribuții stabilite de plată de către organul fiscal, precum și accesorii ale acestora, sau de quantumul total al taxelor, impozitelor, contribuțiilor, aprobate la rambursare, respectiv restituire, după caz.

Potrivit art. 269, alin. 4 din noul Cod de procedură fiscală, contestația se depune la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat și nu este supusă taxelor extrajudiciare de timbru.

Art. 270, alin. 2 din noul Cod de procedură fiscală stabilește că, în cazul în care contestația nu este depusă la organul fiscal emitent, aceasta o înaintează, în termen de cel mult 5 zile de la data primirii, organului fiscal emitent al actului administrativ atacat. Alineatul 3 al aceluiași articol stipulează că, în cazul în care competența de soluționare nu aparține organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, contestația se înaintează de către acesta, în termen de 5 zile de la înregistrare, organului de soluționare competent.

Art. 272 din noul Cod de procedură fiscală reglementează organele competente a soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative-fiscale. Astfel, potrivit dispozițiilor alin. 1 al acestui articol, contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarul este competentă pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect[3]:

- creanțe fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei;
- măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei și deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F.

Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este competentă să soluționeze contestațiile formulate de marii contribuabili ce au ca obiect[4]:

- creanțe fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei, cu excepția celor emise în conformitate cu legislația în materie vamală pentru care competența de soluționare aparține direcției generale de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F.
- măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei.

Contestațiile formulate de contribuabilii nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent ce au ca obiect creanțe fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei se soluționează de structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice/Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili competentă pentru administrarea creanțelor respectivului contribuabil nerezident[5].

În cazul în care competența de administrare a creanțelor datorate de contribuabilul nerezident revine Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, iar contestațiile au ca obiect creanțe fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare, competența de soluționare a contestațiilor revine direcției generale de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F[6].

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. este competentă pentru soluționarea contestațiilor care au ca obiect:

- creanțe fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;
- măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;
- decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de marii contribuabili;
- creanțe fiscale și măsura de diminuare a pierderii fiscale indiferent de cuantum, precum și decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de contribuabili împotriva actelor emise de organele fiscale din aparatul central al A.N.A.F[7].
- deciziile de regularizare emise în conformitate cu legislația în materie vamală, în cazul contestațiilor formulate de marii contribuabili, indiferent de cuantum.

Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale[8] se soluționează de către organele fiscale emitente[9].

Potrivit art. 272, alin 8 și alin 9 din noul Cod de procedură fiscală, contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de organele fiscale locale se soluționează de către aceste organe fiscale, iar contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de alte autorități publice care, potrivit legii, administrează creanțe fiscale se soluționează de către aceste autorități. În ceea ce privește sintagma „alte autorități publice”, literatura de specialitate s-a exprimat în sensul că „textul citat vizează compartimentele de specialitate din cadrul autorităților administrației publice locale cărora acestea le-au delegat anumite atribuții. Ca atare, prin efectul transperului de competență, aceste compartimente de specialitate având capacitate de drept public pot fi asimilate autorităților publice”[10].

Competența de soluționare a contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale poate fi delegată altui organ de soluționare. Competența unei autorități administrative este stabilită prin lege, prin urmare ea nu poate fi transmisă unei alte autorități publice decât tot prin lege. Organele cărora li se delegă competența de soluționare a contestațiilor fiscale sunt cele, atunci când este cazul, vor pronunța nulitatea actului administrativ fiscal.

Astfel, potrivit art. 272, alin. 7, competența de soluționare a contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale se poate delega altui organ de soluționare, în condițiile stabilite prin ordinul președintelui A.N.A.F. Astfel, prin Ordinul nr. 3740/2015[11] au fost reglementate condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare[12].

Procedura delegării competenței de soluționare a contestațiilor fiscale parcurge următoarele etape:

- solicitarea și obținerea avizului pentru a delega competența de soluționare a contestațiilor fiscale;

Organul care dă avizul este fie Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, fie președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Potrivit dispozițiilor art. 2, alin. 1 din Ordinul nr. 3740/2015, structurile specializate de soluționare a contestațiilor constituite la nivelul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice sau al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, cu avizul Direcției

generale de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pot delega competența de soluționare a contestațiilor altei structuri specializate de soluționare a contestațiilor. Prin excepție, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală poate să delege competența pentru soluționarea contestațiilor altei structuri specializate de soluționare a contestațiilor.

- stabilirea structurii specializate de soluționare a contestațiilor căreia i se delegă competența de soluționare a contestațiilor;

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, odată cu avizul acordat, stabilește și structura specializată de soluționare a contestațiilor căreia i se delegă competența de soluționare a contestațiilor.

La propunerea Direcției generale de soluționare a contestațiilor și cu avizul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, competența de soluționare a contestațiilor deținută de structurile specializate de soluționare a contestațiilor constituite la nivelul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice/Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, se poate delega Direcției generale de soluționare a contestațiilor.

La propunerea Direcției generale de soluționare a contestațiilor și cu avizul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, competența de soluționare a contestațiilor deținută de Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate delega structurilor specializate de soluționare a contestațiilor constituite la nivelul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice sau al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz.

- comunicarea delegării de competență.

Actele de procedură prevăzute de lege vor fi efectuate de organul de soluționare a contestațiilor care a primit delegarea de competență. Decizia de soluționare a contestației fiscale va fi emisă tot de către organul care a primit delegarea de competență, acesta fiind obligat să înștiințeze contestatorul și persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației despre delegarea competenței de soluționare. Decizia de soluționare a contestației fiscale este act administrativ-fiscal și este definitivă în sistemul căilor administrative de atac[13].

Noul Cod de procedură fiscală instituie obligația organului fiscal de a informa contestatorul și a persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației cu privire la schimbarea competenței de soluționare a contestației.

După cum se observă, competența de soluționare a contestațiilor fiscale se delegă tot unui organ care este competent din punct de vedere material în soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrativ-fiscale.

Delegarea competenței de soluționare a contestațiilor fiscale are caracter legal[14] întrucât este determinată de lege, de noul Cod de procedură fiscală. Spre deosebire de organul care are competența de soluționare a contestațiilor formulate împotriva actelor administrativ-fiscale, caz în care competența este permanentă, organul căruia i se delegă competența a soluționa contestații împotriva actelor administrativ-fiscale, are competență temporară. Pentru organul administrativ-fiscal căruia i se delegă competența, aceasta are caracter obligatoriu, exercitarea acestei competențe nepunând fi facultativă.

Bibliografie:

[1] Pentru detalii privind condițiile de valabilitate ale actelor administrativ-fiscale, a se vedea, O. M. Cilibiu, *Justiția administrativă și contenciosul administrativ-fiscal*, Editura Universul Juridic, București, 2010, pp. 57-58.

[2] Publicată în M. Of. al României, Partea I nr. 547 din 23.07.2015.

[3] Art. 272, alin. 2 din noul Cod de procedură fiscală.

[4] Art. 272, alin. 2 din noul Cod de procedură fiscală.

[5] Art. 272, alin. 3 din noul Cod de procedură fiscală.

[6] Art. 272, alin. 4 din noul Cod de procedură fiscală.

[7] Art. 272, alin. 5 din noul Cod de procedură fiscală.

[8] Este vorba de alte acte administrativ fiscale decât deciziile de impunere, actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziile pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, deciziei de reverificare.

[9] Art. 272, alin. 6 din noul Cod de procedură fiscală.

[10] O. Puie, *Aspecte privitoare la contenciosul administrativ fiscal și la aplicabilitatea principiului non bis in idem în materia contenciosului administrativ-fiscal*, în *Revista Dreptul* nr. 4/2015, p. 120.

[11] Publicat în M. Of. al României, Partea I nr. 964 din 24.12.2015.

[12] Anterior, delegarea competenței de soluționare a contestațiilor fiscale era reglementată de OPANAF nr. 3333/2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare, publicat în M. Of. al României, Partea I, nr. 742 din 21. 10. 2011.

[13] O. M. Cilibiu, *Justiția administrativă...op. cit.*, pp. 222

[14] În ceea ce privește caracterele competenței, a se vedea R. N. Petrescu, *Drept administrativ*, Editura Hamangiu, București, 2009, p. 318;